

cija op en begon een fenomenale politieke carrière, welke ten slotte culmineerde in het vice-presidentschap van de Opperste Soviet. Hij kreeg de Lenin-orde, de Stalin-prijs en werd Held van de Soviet Unie. In 1938 werd hij president van de Lenin Academie voor Landbouwkundige Wetenschappen, waardoor hij de reeds eerder genoemde Vavilov opvolgde en passeerde. Deze werd vervolgens in 1940 eveneens ontslagen als directeur van zijn beroemde genetisch instituut en door Lysenko vervangen.

Hierna werden de genetici in grote aantallen van hun functies ontheven. Aan het einde van de tweede wereldoorlog bleken de kopstukken Karpechenko, Serebrovsky en Vavilov verdwenen te zijn.

Toch was de strijd door Lysenko omstreeks 1945 niet gewonnen. Vele instituten en misschien wel het merendeel der onderzoekers werkte nog geheel op Westerse wijze. Zelfs de Russische Academie van Wetenschappen besloot in 1946 om naast het oude genetisch instituut van Vavilov, waarvan Lysenko dus directeur was geworden, een typisch Westers-georiënteerd instituut te stichten met Dubinin als directeur.

Aan dit alles kwam een einde door het grote congres van de Lenin Academie voor Landbouwkundige Wetenschappen, dat van 31 Juli—7 Augustus 1948 te Moskou werd gehouden en waar Lysenko zijn rede „De situatie in de biologische wetenschap” heeft uitgesproken. Hier werden de laatste Russische vertegenwoordigers van de Westerse genetica aangeklaagd, wat tot de bekende zelfbeschuldigingen leidde, terwijl tevens de volkomen instemming van de Partij-leiding en van de Prawda werd verkregen: „Comrades, before I pass to my concluding remarks I consider it my duty to make the following statement. The question is asked in one of the notes handed to me, what is the attitude of the Central Committee of the Party to my report? I answer, the Central Committee of the Party examined my report and approved it (stormy applause. Ovation. All rise).”

Na dit congres werd definitief de genetica in Rusland geheel in Lysenko's richting gestuurd, doordat het praesidium van de Russische Academie van Wetenschappen op 26 Augustus 1948 zich geheel met Lysenko accoord verklaarde. Het nam de volgende conclusies aan :

- a. Orbeli wordt ontslagen als secretaris van de afdeling biologie der Academie; het lid Oparin neemt zijn taak over totdat een nieuwe